

LA TIROIDES I LES SEVES ALTERACIONS

ALBA HOMS CASAJUNA

2n de Auxiliar de Farmàcia i Parafarmàcia

Curs 2014 – 2015

<i>Tutor: Xavier Isant</i>

ÍNDEX

- **INTRODUCCIÓ-----3 pag.**
- **HISTÒRIA-----4 pag.**
- **ANATOMIA-----5 a la 10 pag.**
 - Com funciona la tiroides?
 - T3
 - T4
- **DISFUNCIONS DE LA TIROIDES-----11 pag.**
- **L'Hipotiroïdisme-----12 a la 16 pag.**
 - Causes
 - Síntomes
 - Tractament
 - Tipus de hipotiroïdisme
- **Hipertiroïdisme-----17 a la 19 pag.**
 - Causes
 - Síntomes
 - Tractament
- **Tipus de hipotiroïdisme-----20 a la 21 pag.**
- **Les malalties de la tiroide durant l'embaràs-----22 a la 23 pag.**
- **Tractaments complementaris-----24 a la 26 pag.**
- **Tractament farmacològic-----27 a la 31 pag.**
- **Els Golluts-----32 pag.**
- **Conclusions-----33 pag.**
- **Bibliografia-----34 pag.**

INTRODUCCIÓ:

He escollit **les alteracions que pateix la Tiroides** com a tema per al meu treball de síntesi perquè crec que és un tema interessant.

M'he adonat de que hi ha bastantes persones que tenen alguna alteració de la glàndula tiroides.

Jo mateixa tinc un familiar que en té.

En la farmàcia s'observa que hi ha molta gent que té problemes de tiroides. Per tant he decidit aprofundir sobre aquest tema.

En aquest treball parlem i aprofundim en les alteracions que pateix la tiroides: hipertiroïdisme i hipotiroïdisme.

Milions de persones de tot el món pateixen afeccions tiroïdals, com bocio, nòduls tiroides cancerosos o no, hipertiroïdes i hipotiroïdes.

Algunes afeccions tiroïdals es poden tractar amb medicaments, i tractaments, però d'altres amb cirurgia. Algunes es curen i d'altres cròniques de per vida.

HISTÒRIA

Un petit resum de la història d' aquesta glàndula.

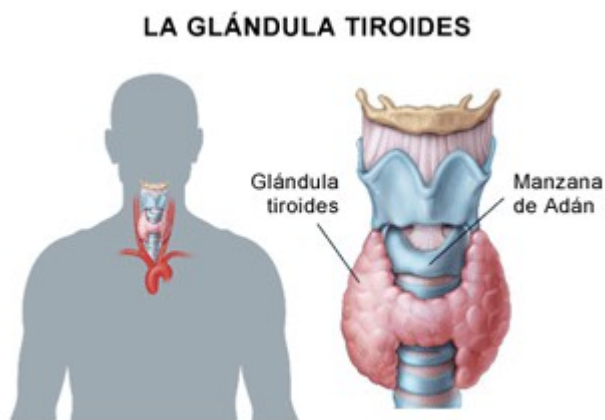
- **El any 650 , *Sun SSU - Mo*** , un metge xinès, va utilitza com a tractament per el goll petxines seques en pols barrejat amb glàndules tiroide d'animals.
- ***Leonardo da Vinci*** va ser el primer en parla de la tiroides en el **any 1500**. Incloent aquesta glàndula en els seus dibuixos d' anatomia.
- El nom de " tiroide " se li va donar a aquesta glàndula al coll per ***Thomas Wharton*** , qui el va anomenar després de la forma d'un antic escut de Grècia.
- ***Thomas Wharton*** la va identificar i descriure en el seu text *Adenographia* en el **any 1656**.
- La tiroxina va ser **identificada en el segle XIX**.
- ***Albrecht von Haller*** en el **any 1776** va descriure la glàndula tiroides como una glàndula sense conducte. Se li atribuïa varies funcions com la de la lubricació de la laringe, una reserva de sang per el cervell i un òrgan estètic per millora la bellesa femenina.
- ***Roger Frugardi*** va fer el primer relat de una ***operació de tiroides*** en el **any 1170**.
- El **any 1917** la tiroxina , ***la hormona tiroide*** , **va ser sintetitzada**.

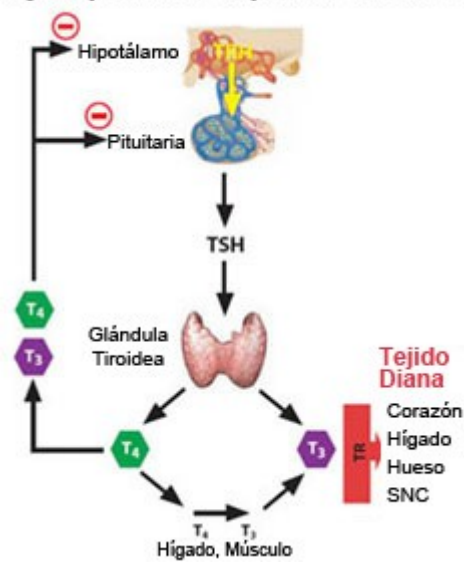
孫
思
邈

ANATOMIA

La glàndula tiroides està situada a la part anterior del coll i té forma de papallona.

Les hormones tiroïdals són produïdes per la glàndula tiroides, aquestes regulen el metabolisme de totes les cèl·lules de l'organisme.

Eje Hipotálamo-Hipófisis-Tiroides

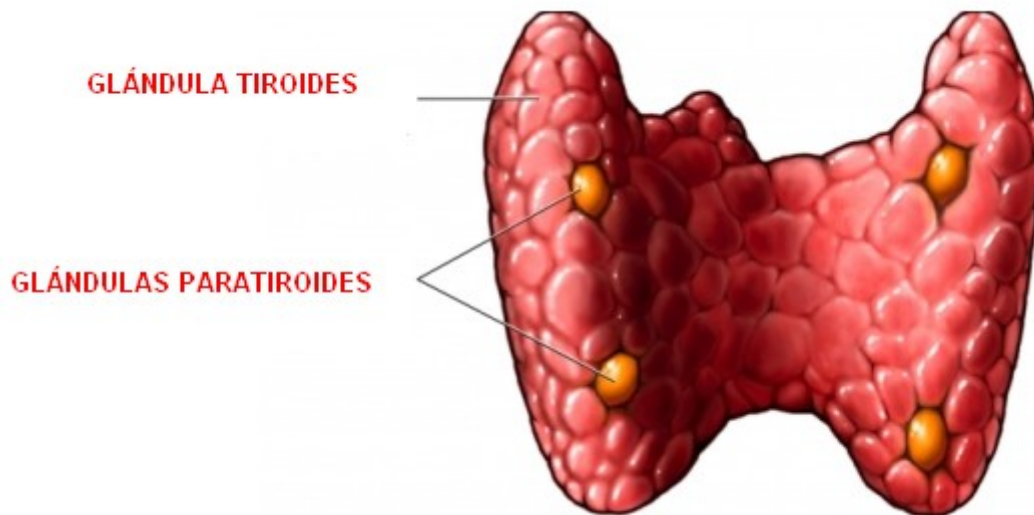
Està formada per dos lòbuls d'uns cinc centímetres de longitud units per la part central i adossats als costats de la tràquea i la laringe.

Pesa al voltant de 20g.

Com funciona la Tiroides?

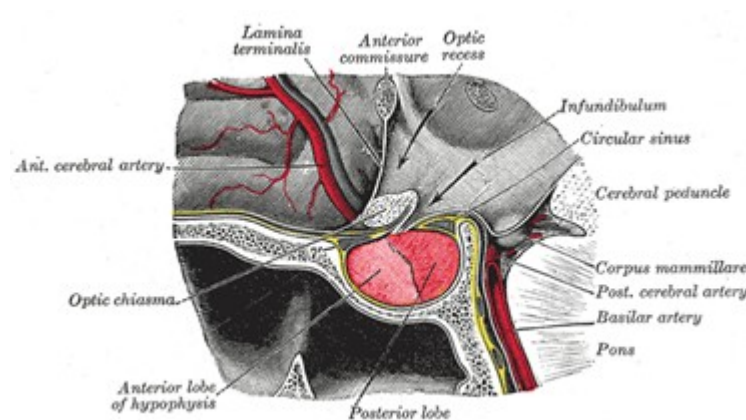
Perquè la tiroides funcioni correctament el **Iode** és un constituent molt important.

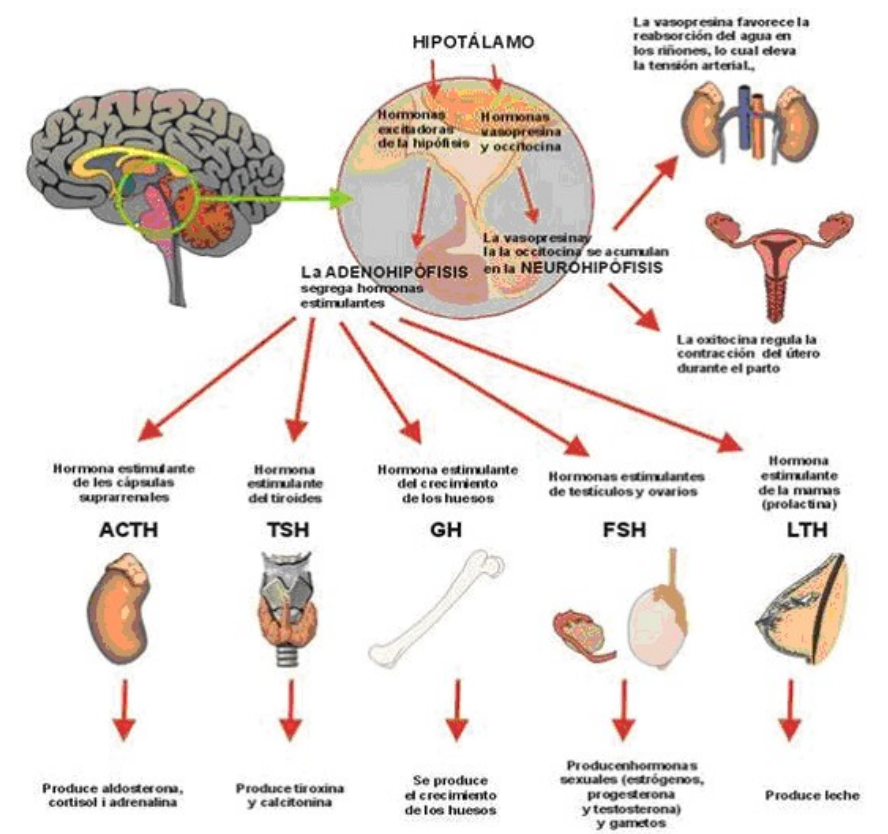
Els trastorns de la tiroide resulten de la deficiència o excés de l'hormona tiroïdal.

La glàndula tiroïdal elabora, emmagatzema i allibera a la sang dues hormones:
T4 (tiroxina) i T3 (triyodotironina).

La glàndula tiroïdal és controlada per **la glàndula pituïtària.**

La hipòfisi o glàndula pituïtària

És una glàndula endocrina, que secreta hormones encarregades de regular l'homeòstasi incloent les hormones tròfiques que regulen la funció d'altres glàndules del sistema endocrí,

depenen en part de l'hipotàlem el qual al seu torn regula la secreció d'algunes hormones.

La glàndula pituïtària elabora l'hormona estimulant de la tiroide (TSH).

La TSH li indica a la glàndula tiroïdal que elabori més hormona si és necessari.

La tiotropina (TSH), és una hormona produïda per la hipòfisi que regula la producció d'hormones tiroïdals.

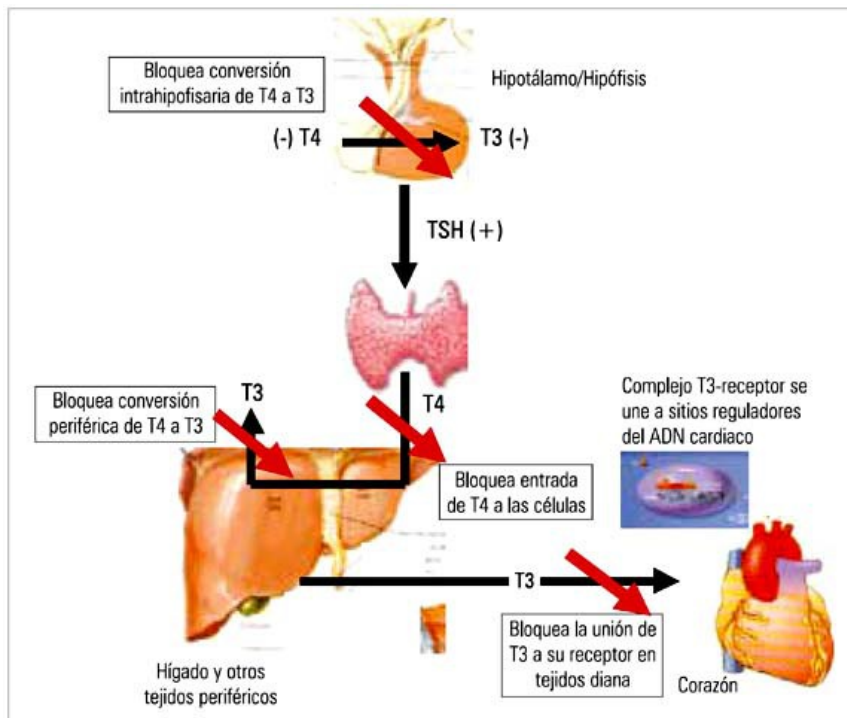
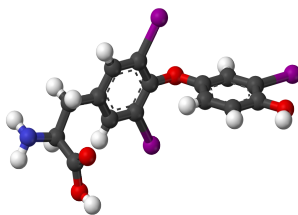

Figura 2. Efectos de la AMD sobre el metabolismo de las hormonas tiroideas (flechas rojas significan bloqueo). Adaptado de Basaria⁽³⁾. T4: tiroxina; T3: triyodotironina; TSH: tirotropina

- **La Triiodotironina (T3):** És una hormona tiroïdal (hormona produïda per la tiroides).

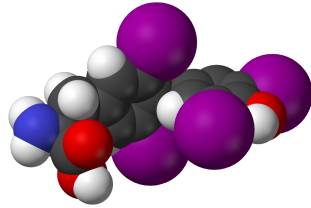
Aquesta afecta a gairebé tots els processos fisiològics en el cos, incloent: el creixement, el desenvolupament, el metabolisme, la temperatura corporal i el ritme cardíac.

La seva funció és **estimular el metabolisme dels hidrats de carboni i de les grasses**, activant el consum d'oxigen, així com la degradació de les proteïnes dins de les cèl·lules.

- **La tiroxina (T4):** És una hormona tiroïdal (hormona produïda per la glàndula tiroides).

Aquesta ajuda a **regular el sistema suprarenal**, també té un paper important en l'energia, el creixement normal del cos, el desenvolupament, la capacitat de mantenir un pes saludable, i l'estabilitat en l'estat d'ànim d'una persona.

Quan augmenta l'activitat de la tiroide es parla d'hipertiroïdisme.

Quan baixa per sota del normal, d'hipotiroïdisme.

LAS DISFUNCIONS DE LA TIROIDES

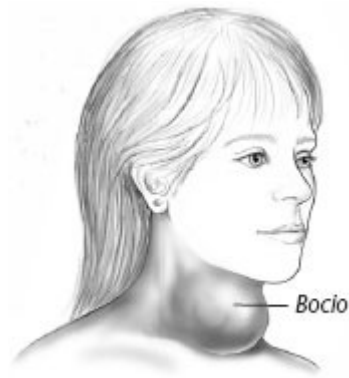
Les dues disfuncions més comuns de la tiroides, donen símptomes clars i evidents que permeten un diagnòstic basat en la **simptomatologia** i confirmat per **exploracions i anàlisis de sang**.

Però ha vegades hi ha una activitat tiroïdal menor, tan discreta i subtil, que els símptomes són poc evidents i específics.

L'HIPOTIDOIDISME

És l' alteració que es provoca quan la glàndula tiroide no produeix suficient hormona tiroide. El ritme del metabolisme es torna més lent.

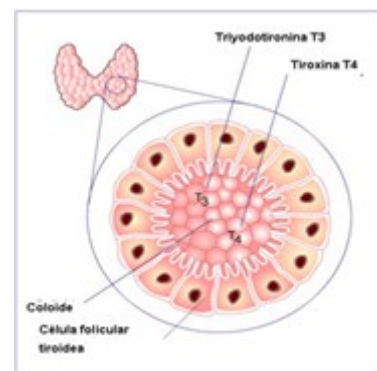

❖ Les Causes

La causa més comú de hipotiroïdisme és un trastorn que és diu **tiroïditis**, una inflamació de la glàndula tiroide.

El tipus més comú de tiroïditis s'anomena **malaltia de Hashimoto**.

- Aquesta fa que el sistema immunitari confongui a les cèl·lules de la glàndula tiroïdal i les tracti com si fossin invasors nocius.
- El cos envia glòbuls blancs per destruir-les.
- **La glàndula pituïtària** llavors **allibera TSH** per indicar-li a la glàndula tiroïdal que produeixi més hormona tiroïdal.
- Aquesta demanda en la glàndula tiroïdal fa que aquesta s'engrandeixi.

Aquesta deformació es denomina goll. (*bocio amb castellà*).

Amb el temps, la **malaltia de Hashimoto** pot reduir la capacitat de la tiroide per produir hormones.

L'hipotiroïdisme també es pot provocà a causa d'una dieta amb un **deficient de iode**.

Alguns aliments que proporcionen iode són:

- L'espínac
- Les gambes
- Les ostres
- La llagosta

Els símptomes

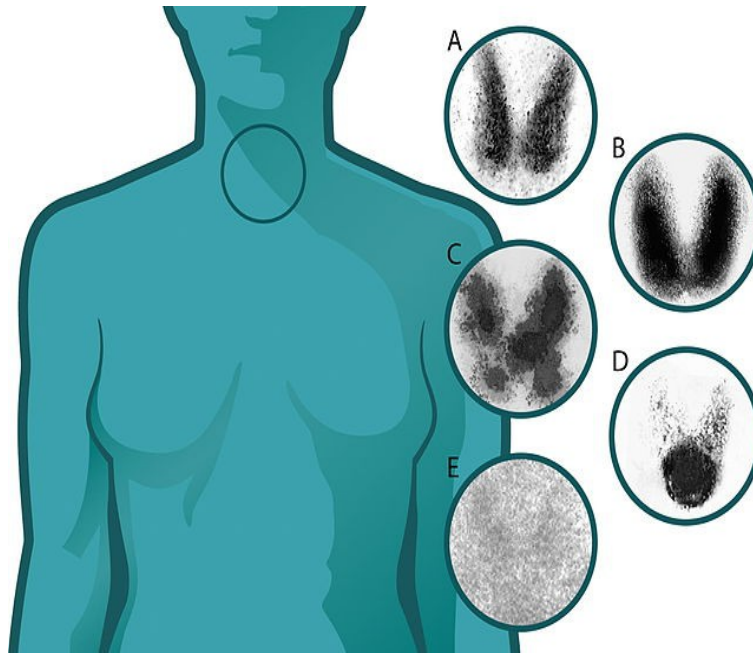
Els més freqüents són:

- Fatiga
- Intolerància al fred
- Augment de pes
- Veu ronca
- Restrenyiment
- Dolor muscular
- Caiguda dels cabells
- Pell seca i freda
- Edemes sense fòvea
- Bradicàrdia
- Macroglòssia
- Letargia
- Somnolència
- Bradipsíquica
- Depressió
- Disminució de reflexos

- Menstruacions irregulars
- Infertilitat

Es pot observar una disminució de la sudoració, així com la pell seca, el cabell prim i la desaparició de la part més externa de les cèl·les.

Aquesta malaltia pot produir un gran nombre de símptomes i signes amb una aparició variable depenent de la gravetat i durada de la malaltia.

Es poden produir canvis en el to de la veu i un augment de la grandària de la llengua. L'estrenyiment i els cicles menstruals irregulars o absents també poden coexistir.

Com més ràpida i greu sigui la instauració del dèficit, més signes i símptomes es presenten.

La persona que té edat avançada poden presentar menys símptomes i més inespecífics.

Tractament

En casi tots els casos, l' hipotiroïdisme es pot tractar amb medicaments que contenen la hormona tiroïdal.

La dosi del medicament s'augmenta lentament fins aconseguir normalitzar els nivells en la sang.

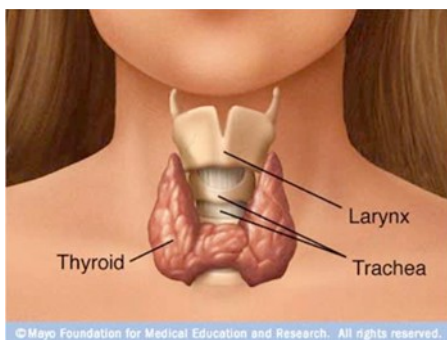
Casi totes les persones amb hipotiroïdisme tenen que prendre aquesta hormona tota la seva vida, i la dosi pot canviar de tant en tant.

S'analitzarà també el nivell de la hormona en la sang regularment.

HIPERTIROIDISME

És una afecció en la qual la glàndula tiroide produeix massa hormona tiroïdal. L'afecció sovint s'anomena " tiroide hiperactiva " .

Causes

En el 75% dels casos es degut a la presència en la sang d' una immunoglobulina que estimula a la tiroides a segregar quantitats excessives de hormones tiroides i també , en alguns casos a incrementa la mida de la glàndula (bacio).

També pot ser a causa de:

- Consumir massa aliments que continguin iode .
- La Malaltia de Graves (la causa més comuna d' hipertiroïdisme) .
- Inflamació (tiroïditis) de la tiroide a causa d' infeccions virals , alguns medicaments o després de l'embaràs .
- Tumors no cancerosos de la glàndula tiroide o de la hipòfisi .
- Tumors dels testicles o dels ovaris .
- Prendre massa hormona tiroïdal.
- Sotmetre a exàmens mèdics amb medi de contrast que tingui iode .

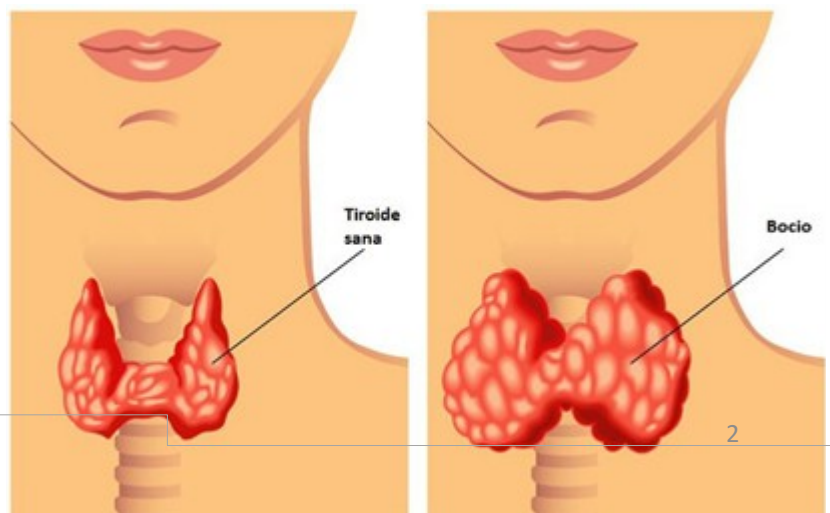
Aquestes són algunes de les causes més comunes d' hipertiroïdisme :

Alteracions del control cerebral

L'hormona TSH secretada per la glàndula hipòfisi al cervell és capaç d'estimular la glàndula tiroide perquè sintetitzi més hormones tiroïdals . És possible que sorgeixi un tumor a la hipòfisi sense control i provoqui un hiperfuncionament de la glàndula tiroide .

Goll multinodular tòxic

Quan hi ha una cadència iode, o per raons no

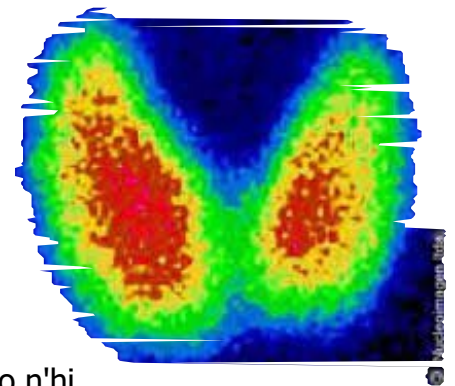
conegudes , la glàndula tiroide incrementa la seva mida per suplir aquesta falta i intentar captar tot el iode possible . Per créixer , les cèl·lules que formen la glàndula es multipliquen ; de vegades el creixement es descontrola i cada cèl·lula forma nòduls que fabriquen hormones tiroïdals pel seu compte sense regulació.

Adenoma tòxic

Sol passar dins d'un goll multinodular en què un nòdul descontrola encara més la seva divisió cel·lular, i pateix mutacions que faciliten que comenci a sintetitzar hormones tiroïdals sense control , com si es formés una glàndula tiroide extra .

Tiroiditis

Una infecció vírica provoca la inflamació de la glàndula tiroide, la qual expulsa totes les reserves d'hormones tiroïdals que contenia i provoca un augment sobtat d'aquestes a la sang . Afecta principalment a dones entre els 30 i els 50 anys d'edat . Cursa amb febre i dolor a la mandíbula o l'oïda .

L'excés de iode pot provocar hipertiroidisme , tot i que no n'hi ha prou amb la dieta perquè per això passi calen grans quantitats , que normalment procedeixen de l'administració de medicaments o l'ús de proves diagnòstiques que utilitzen iode .

Els símptomes

Els símptomes més freqüents solen ser:

- Dificultat per concentrar-se
- Fatiga
- Deposicions freqüents
- Goll (tiroide visiblement engrandida) o nòduls tiroides
- Tremolor a les mans
- Intolerància a la calor

- Augment de la gana
- Augment de la sudoració
- Irregularitats en la menstruació en les dones
- Nerviosisme
- Inquietud
- Problemes de la son
- Pèrdua de pes (o augment de pes, en alguns casos)
- Goll
- Desenvolupament de mames en els homes
- Pell enganxosa
- Diarrea
- Pèrdua del cabell
- Hipertensió arterial
- Pruija o irritació als ulls
- Irregularitat o absència de menstruació en les dones
- Nàusees i vòmits
- Ulls sortits
- Batecs cardíacs irregulars, forts o ràpids (palpitacions)
- Pell calenta o envermellida
- Debilitat de malucs i espatlles
- Augment de la freqüència cardíaca

Es fan exàmens de sang per mesurar els nivells d'hormones tiroïdals TSH (hormona estimulant de la tiroide), T3 i T4 per verificar:

- Nivells de colesterol
- Glucosa
- Captació de iode radioactiu

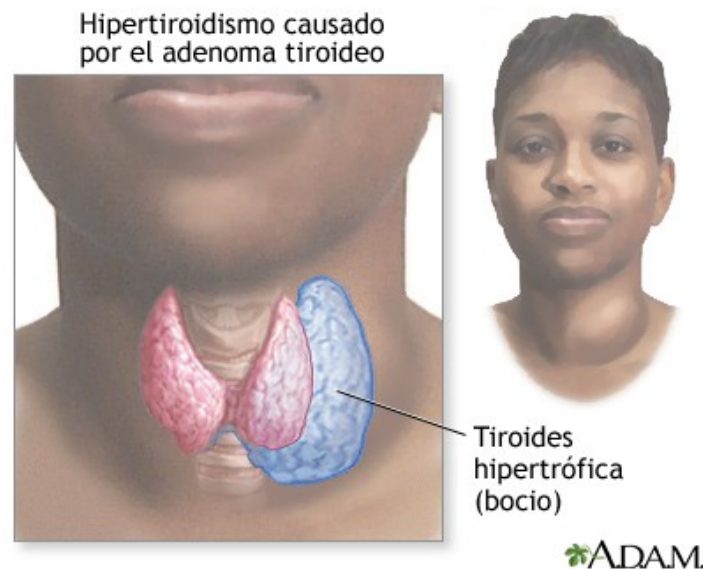
El tractament

Depèn de la causa i de la gravetat dels símptomes.

L'hipertiroidisme generalment es tracta amb un o més tractaments.

- medicaments antitiroïdals
- Iode radioactiu per destruir la tiroide i aturar la producció excessiva d'hormones
- Cirurgia per extirpar la tiroide

En cas que s'hagi d'extirpar la tiroide amb cirurgia o destruir-la amb iode radioactiu , s'ha de prendre pastilles substitutives d'hormona tiroïdal per la resta de la vida .

Els medicaments anomenats betabloqueadores es poden receptar per tractar símptomes com freqüència cardíaca ràpida , sudoració i ansietat , fins que es pugui controlar el hipertiroidisme

TIPUS de Hipertiroidisme

- **La malaltia de Graves / Basedow**

És un tipus de hipertiroidisme que causa de goll difús .

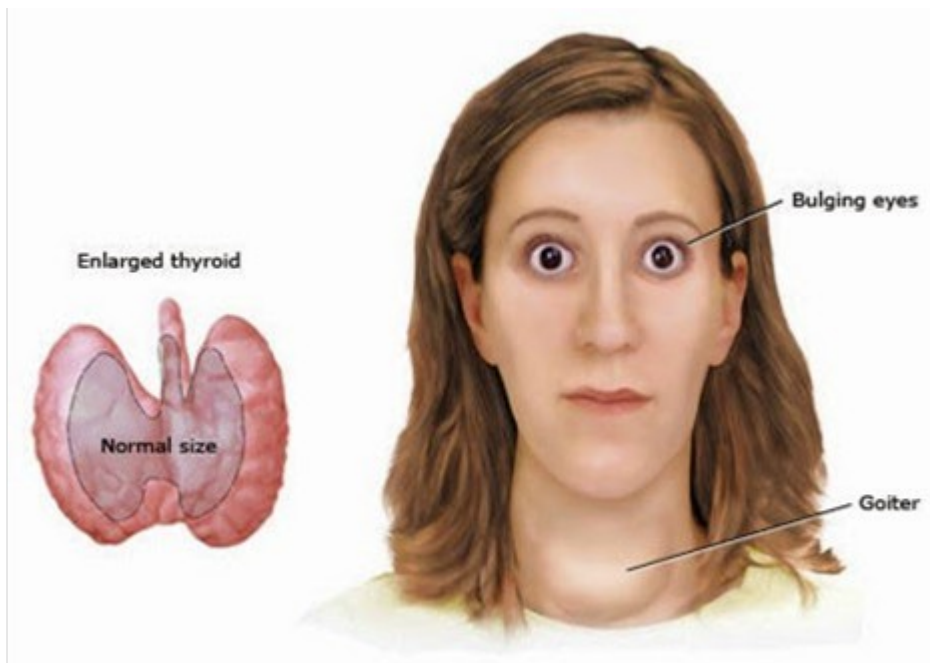
L'aparició dels símptomes clàssics al costat de l'aparició de goll.

EL diagnòstic es confirma amb la determinació d'hormones tiroïdals (T4 i T3) en sang que han d'estar elevades. En rars casos només s'augmenta el nivell de T3 .

La concentració de TSH està molt disminuïda , fins i tot per sota del límit de detecció.

Quan existeix sospita de malaltia de Graves s'observen anticossos (antitiroglobulina , antimicrosomaes , TSI) positius.

Aquesta malaltia d'origen autoimmune és la causa més comuna d'hipertiroidisme .

L'afecció es produeix per una resposta anormal del sistema immunitari , que té com a conseqüència que les defenses del cos humà es tornin contra la glàndula tiroide però , en comptes de destruir-la, creen substàncies que estimulen la síntesi d'hormones tiroïdals , de la mateixa manera que la TSH de la hipòfisi .

És més freqüent en dones que en homes .

Augmentar el doble la seva grandària, causa un increment dels batecs del cor, irritabilitat, insomni i debilitat muscular.

També pot provocar (ulls sortits).

Té un vincle hereditari i afecta les dones més que els homes.

En les persones d'edat avançada, el hipertiroidisme pot manifestar-se solament amb cansament, pèrdua de pes i depressió; és diu hipertiroidisme apàtic i és més difícil de detectar.

- **Malaltia de Hashimoto:**

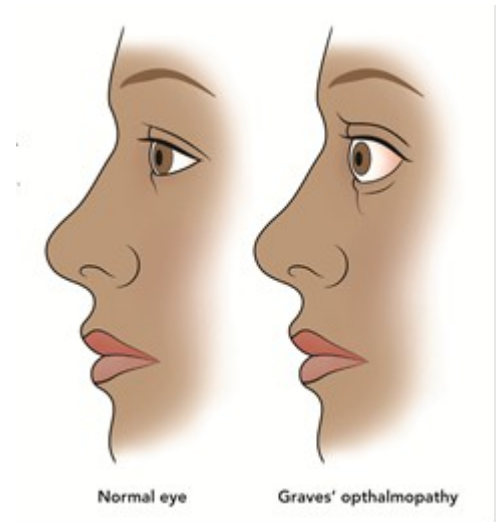
També anomenada tiroïditis de Hashimoto, és una malaltia autoimmune.

La glàndula tiroide llavors perd la capacitat de produir suficients hormones tiroïdals, el que pot resultar en hipotiroïdisme.

La malaltia de Hashimoto pot presentar-se en qualsevol, però afecta amb més freqüència a dones i persones amb antecedents familiars de malaltia de la tiroide. També és més freqüent amb el pas dels anys.

Les persones amb trastorns autoimmunes són més propenses a tenir malaltia de Hashimoto.

L'hipotiroïdisme causat per la malaltia de Hashimoto progressa lentament, i pren mesos o fins i tot anys en manifestar-se. Els seus símptomes varien de persona a persona.

Malalties de la tiroide durant l'embaràs

Les malalties de la tiroide comporten certs riscos en la dona i el nadó durant l'embaràs.

Amb tractament, la majoria de les dones amb malalties de la tiroide poden tenir nadons saludables.

La probabilitat que sorgeixin problemes durant l'embaràs és major quan no es tracta i controla aquesta malaltia.

Riscos associats amb hipotiroïdisme al Nadó

- Mida més petit del normal
- Part prematur (neix abans de la setmana 37 d'embaràs)
- Capacitat mental deficient

A la mare

- Preeclàmpsia-patiment de l'embaràs en que tenen lloc nivells elevats de pressió arterial, inflor a causa de la retenció de líquids, i funció renal anormal.
- Abruption placentària-estat on la placenta s'ha començat a separar de la paret interna de l'úter abans que neixi el nadó.

Riscos associats amb hipertiroïdisme al Nadó

- Mida més petit del normal

- Part prematur
- Possible mort
- Hipertiroïdisme que requereix tractament amb medicaments per un període breu després del part

A la mara

- Batecs cardíacs irregulars o insuficiència cardíaca
- Crisi tiroïdal

Amb tractament de medicaments i supervisió mèdica pot disminuir el risc que sorgeixin problemes.

Es mesuraran els nivells de l'hormona tiroïdal en el cos a intervals periòdics durant l'embaràs per garantir que aquests siguin correctes.

TRACTAMENTS COMPLEMENTARIS

Des del punt de vista de l'alimentació, aquells aliments rics en iode poden ajudar a regular la funció de la tiroide.

És molt importan el consum de sal no refinada i ric en iode.

Per evitar la pèrdua de iode és necessari suprimir, carn vermella i d'aus, sucre (sobre tot el blanc), cafè, te negre, herba mate, alcohol, farinacis, begudes de cola, embotits, reduir l'excés de greixos (productes lactis com mantega, crema de llet, formatges durs i tous), i eliminar els aliments quimicalitzats o industrialitzats en general.

També existeixen els anomenats **aliments "bociógenos"** que és necessari evitar en cas d'hipotiroïdisme com: naps, cols, mostassa, grans de soja, cacauets, pinyons i mill.

Si aquests aliments es cuinen perden la seva activitat com afavoridors del goll.

Molts d'aquests són beneficiosos per a la salut com els naps, les cols, la soja i el mill, per la qual cosa es recomana cuinar-los per poder beneficiar-se'n dels seus poders terapèutics.

Aliments rics en iode:

Aquests aliments han de ser incorporats a l'alimentació quotidiana.

La Bardana (*Arctium lappa*) és una planta vegetal que conté una alta quota de iode.

A més dels peixos, les algues marines són una font molt rica de iode i el seu consum ha de formar part de la ingesta diària. Les algues marines, ajuden a reduir la pressió arterial i el colesterol.

Són font fonamental de minerals: **iode, calci, ferro, magnesi.**

Regulen la temperatura del cos, aixequen el sistema immunitari. Pel seu contingut en minerals, purifiquen l'organisme i ajuden a dissoldre dipòsits de greix i mucositats.

Les algues totes riques en iode i entre elles podem nomenar:

- **Alga Nori:** Té més proteïna que la carn de vedella, és rica en minerals especialment: Calci, Ferro i Iode, redueix el colesterol i ajuda a eliminar dipòsits grassos. Es torra a la flama d'una fogó, se l'utilitza per a amanides, tallada a quadradets, també es fa el sushi.

- **Alga Agar-Agar:** Ajuda a regular el trànsit intestinal, per la qual cosa és adequada en dietes d'aprimament, combat el restrenyiment. S'utilitza com a espessidor en gelatines.

- **Alga wakame:** És la de més important contingut de vitamina B i conté grans quantitats de Vit. A i C, té propietats antibacterianes i s'usa per a purificar la sang, millora la funció renal i hepàtica, estimula la producció d'hormones. Se l'utilitza especialment en sopes.

- **Alga hiziki:** Té 14 vegades més calci que un volum comparatiu de llet o formatge, afavoreix la dentadura i és molt recomanada per a nens i mares gestants, equilibra el sistema nerviós i redueix el sucre a la sang, també s'utilitza en problemes circulatoris. Se la recomana per consumir juntament amb verdures saltejades i amanides.

- **Alga kombu:** Regula la tiroide pel seu alt contingut en Iode (aprima a les persones obeses i engreixa a les massa primes), està indicat en els processos reumàtics i artrítics, efectiva per problemes de ronyó i hipertensió, beneficia el cabell i la pell.

- **La Avena:** és un cereal que conté iode i s'aconsella el consum a persones amb problemes de hipotiroidisme, conté molta fibra, per la qual cosa ajuda en problemes de restrenyiment. Regula la funció hormonal,

tant en homes com en dones. Ajuda a baixar el colesterol. Té poders antidepressius i redueix la necessitat de nicotina. Dóna força i vigor al mateix temps que relaxa.

Altres nutrients per regular la tiroides:

El zinc, així com la vitamina E, i la vitamina A, col laboren en molts processos de l'organisme inclosa la producció de l'hormona tiroïdal. Les vitamines del complex B, també són necessàries per al funcionament de la tiroides.

- *Aliments rics en Zinc:* ostres, llavors de carbassa, nous, cereals integrals, llet, iogurt.
- *Aliments rics en Vitamina E:* llavors de gira-sol, ametlles, germen de blat, grans de soja, arròs integral, blat integral.
- *Aliments rics en Vitamina A:* pastanaga, espinacs, cabdell vermell, julivert, albercocs, patata.
- *Aliments rics en Vitamina B:* cereals integrals (blat, arròs, civada, mill, quinoa, amarant, ordi, blat de moro).

Tots aquests aliments no nomès han de ser ingerits a manera de curació sinó com una aportació de nutrients i beneficis fonamentals per a un bon estat de salut.

Activitat física:

L'activitat física augmenta l'activitat metabòlica, la pràctica de ioga específicament és beneficiosa ja que certes postures activen la tiroides, en comprimir, flexibilitzar i estimular la zona on aquesta glàndula està ubicada.

La pràctica continuada del ioga prevé i resol irregularitats hormonals i alhora ajuda a restablir el funcionament endocrí general.

Per a què serveix el perfil tiroïdal ?

Ajuda a descartar la presència de malalties de la tiroide , a més, aquest estudi ofereix al professional de la salut (metge general , endocrinòleg) una forma de valorar el tractament del pacient i l'evolució de la malaltia .

TRACTAMENT FARMACOLÒGIC

Hipertiroidisme

Els fàrmacs Antitiroïdals

Els fàrmacs antitiroïdals o tionamides (metimazol, carbimazol i propiltiouracil) inhibeixen la síntesi d'hormones tiroïdals mitjançant la inhibició de la peroxidasa tiroïdal.

També tenen efecte immunomodulador, reduint la quantitat d'anticossos estimulants de la tiroide.

S'utilitzen en pacients amb el diagnòstic d'hipertiroidisme per hipercaptació de iode per part de la tiroide (malaltia de Graves) en espera de tractament definitiu amb iode radioactiu o cirurgia.

En el cas de realitzar tractament amb **metimazol** (Tirodril®).

- Dosi inicial: 10 a 20 mg cada 8-12h.
- Dosi de manteniment: 15 mg-60 mg/dia (pot ser en una sola dosi diària) segons controls analítics durant uns 12-18 mesos reduint la dosi a mesura

que es millora la tirotoxicosi; després, plantejarem pausa de tractament o seguir.

El propiltiouracil (Propycil 50mg; medicació no comercialitzada a Espanya, només prescripció hospitalària) té una acció extratiroidal inhibint parcialment la conversió perifèrica de T4 a T3.

- Dosi inicial: 100 mg/8 h.
- Dosi de manteniment: 100-200 mg/dia.

Per a un control de la dosi d'antitiroïdal necessària, utilitzarem els nivells T4 lliure i també els de T3 (uns nivells elevats de T3 poden indicar un mal control).

Blocadors beta

Milloren la simptomatologia adrenèrgica (tremolor, palpitations, ansietat).

El **propranolol** a més inhibeix la conversió perifèrica de T4 a T3. Les dosis més habituals de propranolol oscil·len entre 20 i 40 mg cada 6-8 hores. Precaució en pacients amb MPOC o asma.

Iodur inorgànic

Útil en les crisis tiro tòxiques. En dosis farmacològiques és capaç de limitar el seu propi transport a les cèl·lules tiroïdals i d'inhibir la seva síntesi i alliberació.

No utilitzable com a monoteràpia. (mai sol)

Deixa de tenir efecte en dues setmanes.

Glucocorticoides

En dosis altes també inhibeixen la síntesi perifèrica de T3.

Útils en el tractament de les tiroïditis subagudes greus.

Tòpics (en cura oclusiva): tractament de la dermatopatia tiroïdal greu.

Iode 131 (iode radioactiu)

La radiació emesa per aquest isòtop lesiona les cèl·lules i redueix la quantitat de teixit tiroïdal que funciona.

Les taxes de curació arriben gairebé al 80% amb una sola dosi.

És recomanable un període previ de tractament amb fàrmacs antitiroïdals, que se suspenen 3-4 dies abans del iode 131 i es reprenen 3-4 dies després, ja que els efectes del iode 131 poden tardar de 3 mesos a un any.

Els pacients tractats necessitaran controls de per vida.

D'un 10% a un 20% dels pacients poden quedar hipotiroïdals i necessitar tractament substitutiu amb hormones tiroïdals. Una part dels pacients poden persistir hipertiroïdals.

Està contraindicat en l'embaràs i en la lactància, i encara un cop administrat es recomana que la dona no es quedi embarassada fins a 6 mesos després.

Quirúrgic

Tiroidectomia subtotal, hemitiroidectomia.

Tractament etiològic

En la Graves-Basedow: Des de l'atenció primària iniciariem el tractament amb blocadors beta si calgués.

S'aconsella no iniciar tractament antitiroïdal fins que no s'hagi realitzat la gammagrafia, però caldria individualitzar.

- Menors de 40 anys: Primer: antitiroïdals (per a períodes de més de 18 mesos) .

Si hi ha intolerància o recidiva: iode 131.

- Majors de 40 anys: Primera opció: iode 131.

Si oftalmopatia, goll compresiu o nòdul fred: cirurgia.

Si embaràs o lactància: propiltiouracil. Si el pacient ja prenia metimazol, no canviar el tractament. Si no obtinguéssim resultats caldria cirurgia en el 2n trimestre de l'embaràs.

Goll multinodular tòxic: Ja que es presenta en edats avançades, el tractament d'elecció d'aquesta patologia és el iode 131.

Adenoma tòxic: El tractament és el iode 131 o l'hemitiroidectomia quirúrgica, amb posterior estudi anatomopatològic.

Tiroïditis: No donar antitiroïdals. Blocadors beta i/o AINES/AAS si calgués.

Tractaments simptomàtics

Crisi cardíaca: Control de la descompensació amb digital, antitiroïdals més iode si la situació és urgent. Betabloquejants per controlar freqüència sempre que no hi hagi insuficiència cardíaca.

Crisi tiroïdal: Es proporcionaran mesures de suport.

Antitiroïdals en dosis altes (propiltiouracil 200-300mg/6h VO).

Iode (5 gotes cada 6-8 hores).

Blocadors beta en dosis altes (propranolol 40-60 mg/6 hores VO).

Dexametasona en dosis altes (2 mg/8 hores EV).

Oftalmopatia: Oclusió palpebral nocturna i llàgrimes artificials. Ulleres fosques.

¿Qué otras opciones de tratamiento hay?

- **La levotiroxina** és la forma preferida de reemplaçar l'hormona tiroïdal . Amb alguns pacients , es consideren dues opcions , però aquestes tenen desavantatges :
- **Pastilles de T3 i T4** . Aquest tipus de pastilla pot causar efectes secundaris desagradables com ansietat. Els estudis no han demostrat que és millor prendre una pastilla amb T3 i T4 que una amb només T4. No obstant això , alguns pacients diuen que se senten millor amb pastilles amb T3 i T4 .
- **Hormones " naturals"** produïdes amb tiroide seca de porc o vaca . La tiroide animal seca pot ajudar a reemplaçar la insuficiència hormonal , però en l'actualitat no es recepta sovint . Tenen nivells diferents de T3 i T4 que les hormones tiroïdals humanes. A més, els diversos lots de tiroide animals poden produir quantitats diferents de T3 i T4 , el que pot afectar la salut del pacient . Els experts concorden que l'hormona tiroïdal sintètica comporta menys perill que la tiroide animal .

L'objectiu del tractament farmacològic és restaurar els nivells de TSH.

S'inicia el tractament amb una dosi de levotiroxina segons característiques del pacient.

Com iniciar tractament farmacològic segons grup d'edat.

Apart dels 60 anys la dosi inicial s'augmenta, si es té risc de cardiopatia, pesant de 25 mcg/dia a 50-75 mcg/dia.

➤ Eutirox® (25, 50, 75, 88, 100, 112, 125, 135, 150, 175, 200 mcg)

➤ Levothroid® (50,100 mcg)

Posologia: monodosi en dejú, 20-30 minuts abans de l'esmorzar.

ELS GOLLUTS

Als voltants de Ribes de Fresser, hi hagué un poble de nans malformats i extranys, que s'amagaren i foren perseguits als racons més amagats dels Pirineus Catalans.

Els van anomenar els Golluts a causa d' una característica malformació que patien al coll, per causa d'una alimentació mancada de iode.

vivien en grups de no més de 100 individus, i caçaven per alimentar-se. Tenien una alçada d'uns 120cm.

L'origen d'aquests assentaments de Golluts està directament vinculat amb que l'església els catalogués d'éssers infrahumans. Degut a això van ser expulsats de pobles i ciutats, i es van anar a refugiar a les muntanyes, on van crear la seva pròpia comunitat. La gent dels pobles del voltant de Ripoll els repudiava, i el fet de ser considerats una raça maleïda feia que haguéssin de recórrer a l'endogàmia, cosa que provocava que les deformacions augmentéssin generació rera generació

L'últim va morir als anys vuitanta.

fins que l'any 1886 article publicat al diari madrileny El Globo. L'article el firmava Miguel Morayta.

"Mesuren màxim un metre i quinze centímetres d'alçada, tenen el metacarp excessivament desenvolupat, són força amples de maluc, i això comporta que semblin més robustos del que són en realitat. Els trets facials són tan típics que, quan se n'ha vist un, se'ls ha vist tots. Si no fos per la roba que porten no es distingiria un home d'una dona. Tots tenen els cabells rossos, descurats, i la cara rodona. Els seus pòmuls prominents i les mandíbules molt desenvolupades els donen l'aparença quadrada (sic). El nas és xato, la boca gran i els llavis carnosos, morruts. No tenen els ulls horitzontals; els lacrimals estan més avall que la cua dels ulls, la qual cosa els fa semblants als xinesos, o, encara més, als tàrtars. Tots els homes són mecs."

CONCLUSIO

La glàndula tiroides és un òrgan molt important per el funcionament correcta del organisme; ja que regula el metabolisme entre altres funcions.

La glàndula tiroides pot deixa de funciona correctament, ja sigui per una malaltia o per un dèficit en la alimentació de iode.

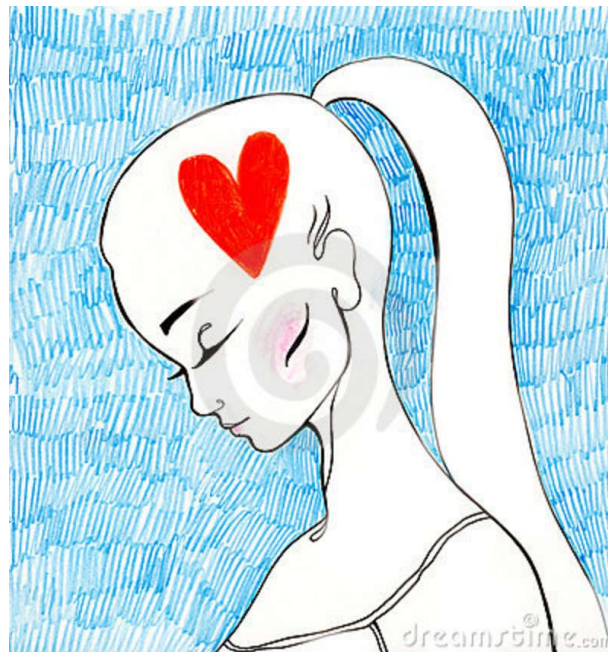
Això pot provoca uns greus símptomes que a la llarga poden arribar a ser crònics.

Les malalties que afecten a la glandola tiroides manifesten els seus símptomes al cap de un temps .

Per això quan es detecten és molt possible que ja es porti un temps tenint-la.

El més important és quan és tenen els símptomes característics d' aquestes malalties, actuar amb rapidesa acudir al centre de salut perquè els professionals mèdics puguin fe un diagnòstic i si és nesessari un tractament adequat.

Una bona alimentació és molt necessària, ja que antiguament a Catalunya en les regions del Pirineu, hi van haber persones que degut a una alimentació pobre en iode i altres nutrients patien deformacions i retràs mental. La població va ser condemnada a viure a la més extrema pobresa.

Bibliografía:

Videos:

- <https://www.youtube.com/watch?v=OOpAiTGCaP0>

Internet:

- <https://www.msdsalud.es/manual-merck-hogar/seccion-1/trastornos-glandula-tiroides.html>
- http://es.265health.com/conditions-treatments/thyroid-disease/1008048721.html#.VIgTIGc_DBY
- <http://hashimototiroiditis.blogspot.com.es/2012/03/historia-de-la-la-glandula-recibe-su.html>
- <http://www.hormone.org/audiencias/pacientes-y-cuidadores/preguntas-y-respuestas/2012/hashimotos-disease>
- <http://hispanismo.org/catalunya/10844-el-golluts-la-raca-dessapareguda-als-pirineus.html>

Llibres:

- Los Trastornos de la Tiroides (Guías médicas Salud y Bienestar) Anthony Toft

